

שפטים

מתוך ספר לקוטי הלכות

ת"ח. כי יפלא ממך דבר למשפט וכו' וקמת ועלית

בְּשׁוֹרְצָה הָאָדָם לִילֵךְ בְּדַרְכֵי הַתְּשׁוּבָה אִז צָרִיךְ לִהְיוֹת בְּקִי בְהַלְכָה, וְצָרִיךְ לִהְיוֹת לוֹ שְׁנֵי בְּקִיאוֹת בְּחִינַת בְּקִי בְּרִצּוֹא בְּקִי בְּשׁוּב בְּקִי בְּעֵיל בְּקִי בְּנִפְיָק, שְׁזָה בְּחִינַת אִם אֶסֶק שְׁמַיִם שֶׁם אֵתָּה וְאַצִּיעָה שְׁאוֹל הַנֶּכֶךְ, הִינּוּ לְאַחֲזוֹ אֵת עֲצֻמוֹ בְּהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ תְּמִיד הֵן בְּעֵלְיָה הֵן בְּיָרִידָה, וְזֶה עֶקֶר שְׁלִימוֹת דְּרָכֵי הַתְּשׁוּבָה.

אך זֶה הַבְּקִיאוֹת אֵף עַל פִּי שְׂבָאָמֶת הָעֶקֶר הוּא פְּשִׁיטוֹת וְתַמִּימוֹת, אֲבָל זֶה הַפְּשִׁיטוֹת וְתַמִּימוֹת בְּעֲצֻמוֹ לְזִכּוֹת לְהַכְנִיס זֹאת הַיִּטֵּב בְּלֵב בְּנֵי אָדָם, הוּא עִמּוֹ וְנִפְלָא מְאֹד, וְעַל זֶה נֶאֱמַר כִּי יִפְלֵא מִמֶּךָ דְּבַר לְמִשְׁפָּט בֵּין דָּם לְדָם וְכו' וְקָמַת וְעֵלְיָת אֵל הַמִּקּוֹם וְכו', שֶׁהוּא הַבֵּית הַמִּקְדָּשׁ. וְעַל כֵּן שֶׁם עֶקֶר הַהֲלָכָה בְּרוּרָה כִּי שֶׁם הֵיוּ יוֹשְׁבֵי הַסְּנֵהדְרֵי גְדוּלָה וְהַפְּהִינִים וְהַקְּנִיָּים וּמְבַרְרִין כָּל הַהֲלָכוֹת.

ועקר הַהֲלָכָה בְּרוּרָה וּמִשְׁנָה בְּרוּרָה הוּא לְזִכּוֹת לְהֲלָכוֹת כְּאֵלוֹ שְׂמִכְנִיטִין קִיּוֹם הַתּוֹרָה, כִּי לֹא הַמְדַרְשׁ הוּא עֶקֶר אֶלָּא הַמַּעֲשֶׂה. וְעַל כֵּן כָּל הַמְּבַקֵּשׁ וּמַחְפֵּשׁ אַחֵר דְּרָכֵי ה' וְעַבְדוּתוֹ יִתְבָּרַךְ הִיָּה צָרִיךְ לְעֵלּוֹת לְשֶׁם וּלְקַבֵּל מִמֶּה.

ועכשו הַבֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּיּוֹם, עֶקֶר הַתְּקוּן הוּא עַל יְדֵי הַצְּדִיקֵי אָמֶת שֶׁהֵם בְּחִינַת מִשְׁהַ בְּחִינַת הַבֵּית הַמִּקְדָּשׁ, כִּי כָּל מִי שֵׁשׁ בּוֹ הַדָּעָה

כְּאֵלוֹ נִבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּיָמָיו. אֲבָל צְרִיכִין לְסַבֵּל בְּזִיוּנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דְּמַיִם הַרְבֵּה קֹדֶם שְׂזוּכִין לְהַתְקַרֵּב לָהֶם וְגַם אַחֵר כֵּךְ, וּמִכָּל שֶׁכֵּן שְׂצָרִיכִין לְסַבֵּל פֶּעַם וּקְפִידוֹת שְׂכּוּעֵס עֲלֵיו לְפַעְמַיִם רַבּוֹ הַצְּדִיק בְּעֲצֻמוֹ כִּי כָּל זֶה לְטוֹבוֹתוֹ.

ואז זִכְּהָ לִהְיוֹת בְּקִי בְהַלְכָה הַנִּלְאָה, אֲשֶׁר הַבְּקִיאוֹת הַזֶּה דְּהִינּוּ שְׂיִוֵּכַל לְהַחְזִיק אֵת עֲצֻמוֹ בְּהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ תְּמִיד כְּכֹל מְקוֹם שֶׁהוּא שֶׁם אֶפְלוּ בְּשְׁאוֹל תַּחְתּוּתִיּוֹת וּמַתְחַתּוּתֵי עַד אֵין קֵץ וְאֵין תְּכֵלִית, זֶה הַלְמוּד עִמּוֹ וְנִפְלָא מְאֹד, וְצָרִיכִין לְשַׁקֵּד הַרְבֵּה עַל דְּלַתֵי בֵּית הַמְדַרְשׁ שֶׁל אֲנָשֵׁי אָמֶת הָעוֹסְקִים בְּלְמוּד הַזֶּה, עַד שְׂיִוֵּכָה לְקִיָּים זֹאת בְּאָמֶת. וְעֶקֶר אֲרִיכַת הַגְּלוּת הוּא מַחְמַת שְׂאִין מִשְׁתַּדְּלִין לְהַתְקַרֵּב לְצִדִּיקֵי אָמֶת לְקַבֵּל מִמֶּה בְּקִיאוֹת הַזֹּאת. כִּי צְרִיכִין לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׁ הַרְבֵּה אַחֵר רַבִּי כְּזֶה שְׂיַדַע מִבְּקִיאוֹת הַזֹּאת, כִּי אֶפְלוּ גְדוּלִים וּמְנַהִיגִים לְאוֹ כָּל אֶחָד זִכְּהָ לִידַע מִזֶּה. וְעַל יְדֵי הַהִשְׁתַּדְּלוּת וְהַבְּקִשָּׁה וְהַחְפוּשׁ אַחֵר הַצְּדִיק הָאָמֶת, וְסוּבֵל בְּזִיוּנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דְּמַיִם הַרְבֵּה

השבת של רבי נחמן

אמרסלפי

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

סיפור השבת

* כוכבי אור *
* ספורים נפלאים *

... בעת המחלקת על מוהרנ"ת ז"ל נתנו לו (האפיקורסים שרפנו ז"ל החזיר בתשובה) התחזקות, שלא יפל בדעתו.

וספרו לו איזה מעשה שהיה בעולם, שהיה רופא והיה לו תלמיד העוזר לו. וברבות הימים ההמון עם התחילו לעשות עסק ופרסום מהעוזר יותר מהרופא, עד שהוא נתפרסם בעולם ונתכבד יותר. ופעם אחת עשה המלך סעודה (באל) וישבו כל אחד לפי כבודו וישב התלמיד העוזר קדם ואחר כך הרופא. ענה הרופא ואמר להעוזר דו ווייסט דאך יא דעם חלוק פין מיר ביז דיר [אתה הרי כן יודע את החלוק ביני לבינך]. ענה ואמר אליו, אל תפל בדעתך ואל יהיה לך חלישת הדעת, כי כן מנהג העולם שבכל דור ודור, תשעים ושמונה אחוז אינם יודעים מן האמת, והשני אחוז יודעים, וכן ענין מוהרנ"ת ז"ל.

ואחר פטירת מוהרנ"ת ז"ל נסע הירש בער לאמריקא והיה כותב מכתבי ידידות להר"י נחמן טולטשינער ז"ל. וכשנפטר שם כתבו בניו להר"י נחמן הנ"ל באריכות מפטירתו, וכי נפטר בתשובה, ולא פסק מפיו אוי דער רבי דער רבי וכו' [אוי הרבי, אוי הרבי וכו'].

בשביל זה, על ידי זה זוכה לתשובה שלמה, על ידי שמקבל ממנו בקיאות בהלכה הנ"ל. (הלכות ברכת הפרות ה, אות יג לפי אוצר היראה - צדיק, אות מט)

תמים תהיה עם ה' אלקיך ...

עקר השלמות היא רק אמונה לבד. ועל-כן נקראת האמונה תמימות בחינת תמים תהיה עם ה' אלקיך כי האמונה היא תמימה ושלמה בתכלית השלמות כי כל הדברים יגיעים לא יוכל איש לדבר לא תשוב עין לראות ולא תמלא און משמע וכו'. וגם אם יאמר החכם לדעת לא יוכל למצא. ועל-כן אין שלמות להדעת והתורה פי אם על-ידי אמונה.

כי אי אפשר להשיג בהדעת שום דבר בשלמות כי אם על-ידי האמונה פי מאחר שהוא מאמין בה' יתברך ובצדיקיו ובמצותיו יתברך באמונה שלמה הוא שלם בתכלית השלמות כי האמונה היא בלתי גבול כי הוא מאמין בהאמת שהוא עד אין סוף אף-על-פי שאי אפשר להשיגו בדעת בשום אופן אבל האמונה מקפת הכל עד אין סוף ותכלית.

ועל-כן צריכין שתהיה האמונה בשלמות בלי שום מום ופגם כלל בבחינת כלך יפה רעיתי ומום אין כן ואז זוכה להשיג על-ידי זה דעת גדול. פי על-ידי שלמות אמונה זוכין לדעת. (הלכות בכור בהמה טהורה ג, אות י)

" כל העיניין שלי הוא ראש השנה! "

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"מ ב,סו)
טוב להגיד ולשיר נ נח נחמן נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

זראות באב"י הנחל

= מועדי ה' - שבועות =

נא לא לשכוח
ולתרום, בכל הזדמנות,
לעלון שלכם.

תנו לו לגדול
כי הוא מפיץ את
דעת הצדיק האמת
בכל העולם

ניתן לתרום באמצעות כרטיס אשראי
בכל מכשיר "קהילות"
תחת השם
השבת של רבי נחמן מברסלב
או להפקיד בחשבון דואר מס'
89.2255.7

פּעַם ... בערב שבועות התפללו החברים מנחה ביחד עם כל הקבוצ, ועדין לא הגיע הזמן של ערבית. התחילו החברים לשיר ולרקד, ובינתיים הגיע זמן ערבית ובכל זאת המשיכו ברקודם, ור' ישראל מאד הקפיד על שלא התפללו בדיוק בזמן, והיה נראה בדרך כלל שהוא מאד מקפיד להתפלל או לעשות המצוה בלי לאחר הזמן. (שבועות תשנ"ד - פסגת זאב)

בשבועות תשנ"ד אחד הביא לר' ישראל עוגת גבינה, לקח ר' ישראל חתיכה קטנה מהעוגה וטעם שתי טעימות מועטות מאד עם עמקות מחשבה נפלאה, והיה נראה בחוש איך רק המין והנשמה שלו טועם ולא הגוף. ועין בלקוטי מוהר"ן סימן נ"ז, שאכילה בקדשה שהוא ענג שבת, הוא להקדים המין לכבוד.

בשהלבישוהו בטעות את הקיטל בשבועות, אמר: "הבגד הזה הוא כל-כך יפה! זה מה שמלבישים בקבר".

בליל שבועות התגברה השנה על אחד מהחברים והוא לא הצליח להגיד שום דבר למוד כלל, ואף על פי שנסה ללחם פנגד השנה, בכל מקום שהיה הולך - היה נרדם. במהלך הלילה היה החבר כל הזמן מסתכל לתוך החדר של ר' ישראל וראה אותו שהיה נראה כמו ישן בכל פעם כיוון ובצד אחר של המטה. לפנות בקר הוא נכנס שבור לחדרו של ר' ישראל, ותקף ר' ישראל עשה עצמו כמתעורר ואמר: "כל ימי חיי הייתי תמיד ער בליל שבועות ורק היום ישנתי כל הלילה, והבעל דבר בא להפיל אותי, אבל התחזקתי ולא נתתי לו", והוא חזק מאד את הבחור הזה בדבוריו. (שבועות תשנ"א - הר נוף)

אחד שאל, מתי טובלים בליל שבועות? השיב ר' ישראל שמחצות לילה. (שבועות תשנ"ד - פסגת זאב)

אחד אמר לר' ישראל בשבועות שיש ענין להגיד היום פעמים התהלים כמובא, אבל ר' ישראל אמר לו: "הלאי שנגיד תהלים", ולא רצה להסכים על סך מזמורים מסים, רק אמר שטוב להגיד תהלים כל אחד בליו ויכלתו, והיה נראה שמרמז לא להתלהב יותר מהמדה בעבודת-השם, רק במדה ובנחת. (שבועות תשנ"ב - ביתר)

עצות ותפילות

מבוסס על ספר עצות ותפילות
ארץ ישראל, א-ב

עקר אמונה, בחינת תפלה, בחינת נסים, אינו אלא בארץ-ישראל, ושם עקר עליות התפלות, ויכול לפעל בתפלתו מה שצריך ולעשות נסים ומופתים אמתיים בעולם (ליקוטי מוהר"ן, סימן ז).

כשפוגמין בארץ ישראל שהוא בחינת אמונה, בחינת תפלה, אזי יורדין לגלות, ועקר שיוודת התפלה בגלות ואי אפשר להתפלל ולעשות נסים בעולם (שם).

... ותזכנו לבא לארץ ישראל, הארץ אשר בחרת בה מכל הארצות, ונתת אותה לישראל לעולם, ומיום אשר סרנו מאחריך ופגמנו באמונתך הקדושה, גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו, עד אשר ארך עלינו הגלות. על כן חוס וחזמל נא עלינו, וזכנו ברחמיך הרבים להכניע ולשבר ולבטל כל מיני כפירות ובלבולים שלא יעלו בלבנו ובלב כל עמך ישראל לעולם, ונזכה להאמין בנסיך הקדושים אשר אתה עושה עמנו בכל דור ודור מעולם, ואשר אתה עושה עמנו עדין בכל יום ובכל שעה, ולא נכסה שום נס בדרך הטבע חס ושלום,

רק נדע ונאמין שהכל מאתך לבד, על ידי השגחתך אשר אתה משגיח תמיד בהשגחה פרטית על כל דבר שבעולם.

ונזכה להאמין כך ובצדיקי האמת תמיד, ועל ידי זה נזכה לבא לארץ ישראל חיש קל מהרה, ותמהר ותחיש לגאלנו גאלה שלמה, ותביא לנו את משיח צדקנו: (מתוך לקוטי תפילות א' - תפילה ז)

שבת שלום,
וכל הישועות

אחינו בית ישראל

- ונזהר יצא מעדן: זה בחינת צדיק יסוד עולם (לקוטי מוהר"ן ב' ס"ו)
- ונזהר יצא מעדן: הוא בחינת שיר פשוט כפול משלש מרבע וכו', שהוא בחינת השיר שלעתיד (לקוטי מוהר"ן ב' ח')
- י, י"ק, י"ק, י"ק: הוא בחינת שיר פשוט כפול וכו', כמובא בתקונים (תיקון כ"א), שהוא עולה כלו ע"ב
- ובתוך זה השם של הצדיק האמת, מלבש ומשתף שמו יתברך (לק"מ ב' ס"ז)
- נ נח נחמ נחמן מאמן - בגימטריה קטנה עם הכולל, עולה ע"ב
- מכל המאמרות והקדשות האלו, מוכן בברור, שהנהר היוצא מעדן, הוא הצדיק יסוד עולם שהוא רבנו נחמן זיע"א, הוא בעצמו השיר פשוט כפול משלש מרבע שיתער לעתיד, כמובא בתקוני זהר: